

K1-36

Panicos and Elli Peonidou

From: "Elena Toumazi" <elenazi@cytanet.com.cy>
 To: "Panicos and Elli Peonidou" <peonide@cytanet.com.cy>
 Cc: "Elena Toumazi" <elenazi@cytanet.com.cy>
 Sent: Tuesday, November 04, 2003 7:07 AM
 Subject: Μαγδαληνη

Ελλη μου,
 μόλις τελειωσα την αναγνωση του μυθιστορηματος σου και εχω τη γευση του ακομη στα
 χειλη μου...

Ειναι καλο βεβαια να περιμενεις να περασει καποιο χρονικο διαστημα και υστερα να
 μιλησεις οταν ερχεσαι σε επαφη με ενα εργο, ομως απο την αλλη φοβαμαι μηπως δεν
 μπορεσω να πω τα πραγματα οπως μου ερχονται τωρα, ετσι αυθορμητα και ζωντανα ,-
 ακατεργαστα και ακατασταστα- μεσα μου.

Και ο προφορικός λόγος, μου προκαλει αγωνια...
 Ετσι θα σου μιλησω αμεσως.

Απο ο,τι βλεπεις το διαβασα πολυ γρηγορα-σε δυο καθισματα -. κυλησε αβιαστα η
 αναγνωση οπως κυλησαν και τα αλλα δυο μυθιστορηματα που μου χαρισες .

Ομως αυτο εδω ειναι αναμφισβητητα πολυ ανωτερο ,πολυ πιο ωριμο και γι αυτο πιο
 απεριπτο, πιο ελευθερωμενο στην αφηγηση του.

Πραγματικα, η εν μερει πραγματικα ,τα γεγονοτα που περιεχει βιωνονται ως εντελως
 πραγματικα απο τον αναγνωστη.

Γιατι εχεις τη ν τεχνη να μιλας με λεξεις βγαλμενες σταλα σταλα απο το καθημερινο σου
 βιωμα .

Υπαρχει σχεδον μια ταπεινοτητα στην αφηγηση , γιατι πατας βημα το βημα πανω στη
 πραγματικοτητα.

Δε ξεφευγεις ποτε σε κατι φανταστικο ,υπερβολικο, δραματικο , φορτισμενο
 συναισθηματικα (ακομη κι οταν μιλας για το θανατο της φιλης σου), ολα κρατουν ενα
 βαθεια ανθρωπινο χαραχτηρα, με τονους καθαριους, γυμνους, ακομη και
 χιουμοριστικους καποτε, χωρις ομως ποτε να χανεται η συμμετοχη στην
 τραγικοτητα ,στον πονο, στο θανατο .

Στο αλλο, το διαφοροετικο...

Μου αρεσε πολυ ο τροπος που η αφηγηση περνα σε καποια σημεια απο το τριτο σε
 δευτερο προσωπο ,εκει οπου γινεται πιο εσωτερικη, πιο παλλομενη, πιο
 εκμυστηρευτικη.Το περασμα αυτο γινεται χωρις ενοχληση , αντιθετα ,προσθετει βαρος και
 βαθος στο κειμενο δενοντας με τα υπολοιπα στοιχεια που ενορχηστρωνεις ,
 οπως η καλη μαγειρισσα που φτιαχνει ενα πολυ νοστιμο φαγητο για τους φιλους και
 κοινωνους της.

Αυτο το νημα που ξεκινα απο το λασπωμενο και χαμενο γραμμα της εφηβειας και
 διαπερνα ολους τους χωρους ,από την Κυπρο στην Αγγλια απο την Αγγλια στην
 Αμερικη μεχρι την 'απο γειωση' και το δακτυλιδι ,για να καταληξη παλι στη Κυπρο και να
 ενωσει την καταγωγη ,το παρελθον με το τωρα , σε μια καινουρια διασταση μεσα απο
 την ωριμοτητα και την επανευρεση του αυθεντικου, δινει -νομιζω-στο βιβλιο τον ζωτικο του
 ιστο:

Κατι που λαμπει διακριτικα, εσωτερικα , μια αδιαπτητη παρουσια κρυμμενη πισω απο
 την υπολοιπη ζωη της Μαγδαληνης,

Την ξενιτεμένη μεν ,αλλα και πιο προσγειωμένη , τη δεμένη με τα οικεια πραγματα που ειναι το ταπεινο αλας της ζωης.

Το γαμο ,τα παιδια ,τα προβληματα του γιου, τα εγγονια ,την μεταβιβαση της ζωης και των μυστικων της απο μανα σε κορη , της αγαπης ,της συμπονιας , των μικρων χαρων που οργανωνουν το χαος της υπαρξης και του δινουν νοημα,

.Ολα μαζυ, και οι δυο εαυτοι αν μπορουσα να το πω ετσι ,κατωρθωνουν να συμφιλιωθουν ,να συναντηθουν, χωρις η αισθηση του ρηγματος η του ανολοκληρωτου , να καταστρεφει την ανθρωπια ,την τρυφεροτητα ,το μετρο και την ωριμοτητα του κειμενου σου.

Η ηρωιδα ξεδιπλωνει με ανεπιτηδευτη ειλικρινεια , απο το βαθος της θηλυκης της φυσης και του θηλυκου της πνευματος, τον ψυχισμο της .

Πονεμένη αλλα μεστη.

Διχασμένη αλλα ολοκληρη.

Μια γυναικα:

Εσυ.

(ολα τουτα ειναι βεβαια και ελαχιστο και εντελως περιοριστικο ως προς την πολλαπλοτητα των πραγματων που αντιλαμβανεται ενας αναγνωστης η μια αναγνωστρια ,οταν περριερχεται μεσα απο ενα κειμενο ,το 'προσωπο' αυτης η αυτου που το γραφει.Και αππειρωσ πιο πλουσιο και πολυεπιπεδο ,που καμια απολυτως κριτικη , αμεση ,εμμεση, προχειρη η εμπειριστατωμένη, δε μπορεί και δε θα μπορεσει ποτε να το διεξελθει...)

